

Evangelí del divendres de la setmana V de Quaresma: El Crist, Fill de Déu

“Joan no va fer cap senyal, però tot el que va dir d'ell era veritat”. A punt de començar la Setmana Santa podem fer un esforç especial per escoltar amb atenció com els grans símbols i imatges de la història d'Israel s'acompleixen en Jesús.

Evangelí (Jn 10, 31-42)

Els jueus tornaren a agafar pedres per apedregar-lo. Jesús els digué:

—Jo he fet davant vostre moltes obres bones, que venien del meu Pare. Per quina d'elles em voleu apedregar?

Els jueus li respongueren:

—No et volem apedregar per cap obra bona, sinó per blasfèmia, perquè tu, que ets un home, et fas Déu.

Jesús els replicà:

—¿En la vostra Llei no hi ha escrit: “Jo declaro que sou déus?” Per tant, si l'Escriptura, que no es pot anul·lar, anomena déus els qui van rebre la paraula de Déu, per què a mi, a qui el Pare ha consagrat i enviat al món, m'acuseu de blasfèmia quan declaro que soc Fill de Déu? Si no faig les obres del meu Pare, no em cregueu, però si les faig, i a mi no em creieu, creieu almenys aquestes obres. Així sabreu i coneixereu que el Pare està en mi, i jo, en el Pare.

Llavors van intentar novament d'agafar-lo, però se'ls escapà de les mans.

Després se'n tornà a l'altra banda del Jordà, a l'indret on Joan havia començat a batejar, i va quedar-s'hi. Molts l'anaren a trobar, i deien:

—Joan no va fer cap senyal, però tot el que va dir d'ell era veritat.

I, en aquell indret, molts van creure en ell.

.....

Comentari

L'evangeli d'avui ens presenta Jesús discutint amb els jueus, que l'acusen de blasfèmia, perquè deien que, essent home, es feia Déu (cf. v. 33).

Per respondre Jesús fa servir el Salm 82: “Doncs jo declaro: Ni que sigueu

déus, ni que sigueu tots fills de l'Altíssim" (v. 6). Amb aquesta cita, el Senyor vol subratllar que, si està permès anomenar certs homes "fills de Déu" perquè són missatgers de la Paraula Divina, com més apropiat serà per a aquell que és la mateixa Paraula de Déu. Jesús es presenta, així, com el veritable missatger de la Paraula, el veritable "Fill de Déu", aquell "a qui el Pare ha consagrat i enviat al món" (v. 36).

Aquestes paraules del Senyor ens mostren que Jesús és també el Temple autèntic. Per entendre-ho és útil recordar que ens trobem en la celebració d'una festa jueva important: "se celebrava en aquell temps a Jerusalem la festa de la Dedicació (del Temple)" (*Jn* 10, 22).

Aquesta festa commemorava la victòria dels Macabeus sobre l'imperi siria i la re-consagració del Temple després d'haver estat profanat

durant tres llargs anys (cf. *1Ma* 1, 54; *2Ma* 6, 1–7). Per als jueus, acabar amb la profanació i tornar a santificar i consagrar el Temple era extremadament important perquè, pròpiament parlant, el Temple era el lloc “sant” on els homes entraven en contacte amb Déu i oferien els seus “sacrificis”.

Doncs bé, Jesús ens revela que en realitat ell és el veritable Temple (cf. *Jn* 2, 21). Ell mateix és ara el lloc “sant” on és possible celebrar l'adoració tal com Déu la vol, és a dir, no amb sacrificis d'animals sinó amb l'únic “sacrifici” que és grat a Déu: el lliurament del cor completament, en “esperit i veritat” (cf. *Jn* 4, 24).

Aquesta lectura ens convida, doncs, a considerar el compliment de les Escripures en Jesús de Natzaret. En aquesta ocasió el Senyor fa servir els salms per donar-se a conèixer i suggereix com el gran Temple de

pedra era en realitat un símbol imponent que parlava de la seva persona i missió.

A punt de començar la Setmana Santa podem fer un esforç especial per escoltar amb atenció com els grans símbols i imatges de la història d'Israel s'acompleixen en Jesús, i de manera especial en la seva passió, mort i resurrecció.

Martín Luque // Miguel Bruna -
Unsplash

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-
divendres-de-la-setmana-v-de-
quaresma-el-crist-fill-de-deu/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-divendres-de-la-setmana-v-de-quaresma-el-crist-fill-de-deu/)
(11/03/2026)